

Arrest

nr. 295 891 van 19 oktober 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DENYS
Adolphe Lacombélaan 59-61/5
1030 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 juni 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 2 juni 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 30 juni 2023 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DENYS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. KARAGIANNIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52 §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 5 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie die op 01 12 2022 werd ingediend door:

Naam: Z.
Voornaam: G.
Nationaliteit: Afghanistan
[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie

Betrokkene vroeg op 01.12.2022 gezinshereniging aan in functie van haar echtgenoot Z.A.K. [...] van Belgische nationaliteit in toepassing van artikel 40ter §2 eerste lid 1° van de wet van 15 12 1980.

Artikel 40ter, §2 van de Vreemdelingenwet stipuleert als volgt §2 De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis § 2 eerste lid, 1° tot 3° mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

Artikel 40ter §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging “de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg:

1° beschikt over stabiele toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14 § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijlagen en toeslagen de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.”

Als bewijs van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon werden volgende documenten voorgelegd

- loopbaanattest Liant dd 01.03 2022 waaruit blijkt dat hij in de periode 02.01.2016 – 08.08.2016 en opnieuw sedert 14.05.2019 is ingeschreven als zelfstandige in hoofdberoep

- aanslagbiljet personenbelasting inkomsten 2020 (aanslagjaar 2021) dd 24.01.2022 waaruit blijkt dat de referentiepersoon diende bij te betalen: bijhorend schrijven ‘afbetalingsplan toegekend dd 28.01.2022 en bijbehorende overschrijvingsformulieren voor de maanden februari - april 2022 en juni 2022 (zonder objectief bewijs dat deze sommen effectief werden betaald)

- fiche 281.20 bezoldiging van bedrijfsleiders - inkomsten 2021 (Acerta) dd 07.02.2022

- fiche 281.20 bezoldiging van bedrijfsleiders - inkomsten 2021' (Liant) dd 23.02.2022

- attest Liant dd 05.02.2022 ‘waaruit blijkt dat hij voor 2021 een bedrag van €2244.33 betaalde aan sociale bijdragen

- loonfiches (Afghanis VOF) voor de maanden januari - april 2022 en augustus - oktober 2022 waaruit blijkt dat de referentiepersoon een vergoeding ontving als bedrijfsleider: uit deze documenten blijkt dat hij zichzelf in de periode januari - april 2022 een loon uitkeerde van €1750: in de periode augustus - oktober 2022 keerde hij zichzelf een loon uit van €1850

Het voorgelegde aanslagbiljet op naam van de referentiepersoon heeft betrekking op de inkomsten van 2020. Het bevat dus geen voldoende recente gegevens over de inkomsten van de referentiepersoon en kan bijgevolg niet mee in overweging genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon De beide fiches 281.20 en de attesten opgemaakt door Liantis hebben betrekking op het jaar 2021 en kunnen dan ook eveneens niet als recent beschouwd worden.

De referentiepersoon dient aan te tonen dat hij uit zijn zelfstandige activiteit kan beschikken over een regelmatig, stabiel en toereikend inkomen ter waarde van minstens 120% van het leefloon voor een persoon met gezinslast Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt dat het inkomen van de referentiepersoon dient beschouwd te worden als zijnde stabiel en regelmatig.

Uit de meest recente stukken betreffende zijn bestaansmiddelen, zijnde de voorgelegde loonfiches blijkt echter met afdoende dat zijn huidige bestaansmiddelen toereikend zijn. Immers een maandelijks inkomen van €1850 is minder dan €1920,03 per maand zijnde 120% van het leefloon voor een persoon met gezinslast op het moment van indiening van de huidige aanvraag gezinshereniging zoals voorgeschreven door artikel 40ter van de wet van 15 12 1980.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 42 § 1, tweede lid van de Vreemdelingen wet dient in dergelijke situaties een behoefteanalyse te worden doorgevoerd Uit het dossier blijkt alvast dat er een maandelijks huishuur van €975 moet betaald worden Met betrekking tot de overige vaste en variabele kosten heeft onze dienst geen informatie ontvangen Derhalve hebben we geen afdoende zicht op de werkelijke maandelijks kosten van dit gezin met drie minderjarige kinderen en is onze dienst in de onmogelijkheid deze behoefteanalyse uit te voeren.

Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr 222 809 dd 12.03.2013)

Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt niet afdoende dat betrokkene voldoet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15 12 1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene Het Ai van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er uw aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster leidt een enig middel af uit de schending van artikel 40ter, §2 juncto artikel 42, §1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en het zorgvuldigheidsbeginsel. Dit middel luidt als volgt:

“Volgens artikel 40ter, § 2 moet verzoekster bewijzen dat haar man beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen, d.w.z. bestaansmiddelen gelijk aan 120% van het leefloon voor een gezin. Volgens de bestreden beslissing had de referentiepersoon een inkomen van 1.850 €. Het vereiste bedrag bedroeg tot 1 december 2022 1.882,35 € en vanaf deze datum 1.920,03 €, ofwel 32,35 € of 70,03 € te weinig. Dat is niet veel.

Indien de bestaansmiddelen niet toereikend zijn, dient volgens artikel 42, § 1, tweede lid verweerder, op basis van de eigen behoeften van de Unieburger die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de overheid. Verweerder kan hiervoor allé bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid.

Volgens de bestreden beslissing dient bijgevolg een behoefteanalyse te worden doorgevoerd. Uit het dossier blijkt dat er een maandelijks huur van 975 € betaald dient te worden, en m.b.t. de overige vaste en variabele kosten heeft verweerder geen informatie ontvangen. Daardoor heeft hij geen afdoende zicht op de werkelijke maandelijks kosten van het gezin met 3 minderjarige kinderen, en is hij in de onmogelijkheid de behoefteanalyse uit te voeren.

De motivering van verweerder schendt artikel 42, § 1, tweede lid.

Voor het maken van een behoefteanalyse dient het initiatief uit te gaan van verweerder (RvV 15 december 2021, nr. 265.578). Vermits verweerder verplicht is ("dient") een behoefteanalyse te maken, kan hij niet verzoekster verwijten niet de nodige bescheiden en inlichtingen hem te hebben meegedeeld (RvS 12 januari 2016, nr. 11.722 (c); 16 juni 2016, nr. 12.019 (c); 12 december 2017, nr. 12.644 (c); 5 juni 2018,

nr. 12.881 (c); 21 augustus 2018, nr. 12.972 (c); wanneer de Raad van State 5 cassatieberoepen van verweerder niet-toelaatbaar verklaart, is er sprake van vaste rechtspraak; RvV 18 juni 2020, nr. 237.117 en 2 juli 2020, nr. 237.847, met telkens verwijzing naar een van de cassatiebeschikkingen; 21 april 2023, nr. 287.913).

Deze verplichting rust des te meer op verweerder nu de wettelijke bepaling hem toelaat bescheiden en inlichtingen te doen overleggen "door elke Belgische overheid". Verzoekster heeft deze mogelijkheid niet daar verweerder hiertoe veel meer wettelijke mogelijkheden heeft.

Overigens moet de behoefteanalyse op een degelijke en volledige wijze plaatsvinden (RvV 26 September 2012, nr. 88.251; 26 november 2015, nr. 157.132; 4 december 2015, nr. 157.711; 7 januari 2016, nr. 159.561; 25 januari 2016, nr. 160.696; 29 april 2016, nr. 166.936, bevestigd door RvS 16 juni 2016, nr. 12.022 (c)). Dit moet op een zorgvuldige manier gebeuren, met een concreet onderzoek gesteund op de werkelijke, correcte en volledige feitegegevens, waaruit blijkt hoe verweerder tot haar besluit is gekomen (RvV 10 maart 2016, nr. 163.860; 30 September 2016, nr. 175.674).

Dat is des te meer zo nu het inkomen van de referentiepersoon slechts enkele tientallen € per maand te weinig is.

Buiten het huurgeld voor zijn woning heeft de referentiepersoon geen andere lasten. Zijn personenwagen en de bestelwagen die hij gebruikt voor zijn winkel, staan op naam van de VOF onder wiens naam hij zijn winkel exploiteert, en die dus alle kosten betaalt. De referentiepersoon ontvangt maandelijks 519,60 € kinderbijslag (stuk 2). Vermits verweerder weet dat er 3 minderjarige kinderen in het gezin aanwezig zijn, had hij dit kunnen weten. Bij de behoefteanalyse dient overigens met de kinderbijslag rekening gehouden te worden (RvV 9 december 2014, nr. 134.678).

Door hiermee geen rekening te houden, en geen bescheiden en inlichtingen te vragen, heeft verweerder naast artikel 42, § 1, tweede lid ook het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden."

2.2. De verwerende partij heeft geen nota neergelegd, niettegenstaande zij daar behoorlijk toe werd uitgenodigd.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen. (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, ROELS)

Verzoekster beoogt met haar aanvraag de gezinshereniging met haar Belgische echtgenoot in toepassing van artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.

Artikel 40ter, §2, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

[...]"

Artikel 42, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

[...]"

Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in de artikelen 40bis, § 4, tweede lid, en 40ter, § 2, tweede lid, 1°, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid.”

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon niet de drempel halen van 120 % van het leefloon van een persoon met gezinslast, zoals bepaald in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, waardoor overeenkomstig artikel 42, §1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een behoefteanalyse noodzakelijk is. De verwerende partij stelt hierbij het volgende:

“Uit het dossier blijkt alvast dat er een maandelijkse huishuur van €975 moet betaald worden Met betrekking tot de overige vaste en variabele kosten heeft onze dienst geen informatie ontvangen Derhalve hebben we geen afdoende zicht op de werkelijke maandelijkse kosten van dit gezin met drie minderjarige kinderen en is onze dienst in de onmogelijkheid deze behoefteanalyse uit te voeren.”

Verzoekster betwist niet dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon, zoals die blijken uit de neergelegde stukken, niet “toereikend” zijn, rekening houdende met de drempel die voorzien is in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet en dat er bijgevolg een behoefteanalyse noodzakelijk is. Zij wijst er echter op dat de verwerende partij verplicht is een behoefteanalyse te maken, waardoor zij het initiatief moet nemen en zij onzorgvuldig heeft gehandeld door aan verzoekster te verwijten niet de nodige informatie te hebben meegedeeld, terwijl artikel 42, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet precies voorziet dat de verwerende partij in het kader van de behoefteanalyse alle bescheiden en inlichtingen kan doen overleggen door de vreemdeling en de Belgische overheid.

In het document dat verzoekster ontving naar aanleiding van het indienen van haar aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19ter) van 14 december 2022, dat zich in het administratief dossier bevindt, wordt het volgende vastgesteld:

*“Daarnaast heeft de betrokkene de volgende documenten overgelegd:
Bewijs van stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen van de referentiepersoon: deel 2,
Bewijs van stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen van de referentiepersoon: deel 1,
[...].”*

Vervolgens wordt de volgende zin doorstreept:

“De betrokkene wordt verzocht om binnen de drie maanden, dus ten laatste op ..., de volgende documenten over te leggen:”

Hieruit blijkt dat verzoekster in het kader van de bijlage 19ter niet werd gevraagd om bijkomende informatie. Uit het administratief dossier blijkt evenmin dat dit later in de procedure wel aan haar werd gevraagd. Hoewel in artikel 42, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet niet staat te lezen dat de verwerende partij verplicht is om bescheiden en inlichtingen op te vragen, kan verzoekster worden gevolgd dat het initiatief voor het vergaren van nuttige gegevens, in het geval een behoefteanalyse noodzakelijk wordt geacht, krachtens de wet moet uitgaan van de verwerende partij en niet van de aanvrager van het verblijfsrecht. In casu neemt de verwerende partij het verzoekster dus ten onrechte kwalijk dat zij op eigen houtje geen bijkomende informatie heeft aangereikt met betrekking tot de overige vaste en variabele kosten van het gezin. Dit klemt des te meer nu in de bijlage 19ter niet aan verzoekster werd gevraagd om binnen de drie maanden nog bijkomende documenten voor te leggen, hoewel deze mogelijkheid uitdrukkelijk voorzien was.

Er is sprake van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 42, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

2.4. Het enig middel is in de besproken mate gegrond

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 2 juni 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend drieëntwintig door:

A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS